

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς 5
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ 19

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἰτίαν :

“ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ” ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1906

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τῶν ἑλεγχόντων δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπτης τῆς ἔλης καὶ ὑπεύθυνος
ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

ΕΝΩΤΙΣΘΩΜΕΝ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἡ ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ τῆς 23 Μαγτίου 1903 ἀγορευθεὶς τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ G. Zanardelli

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικηγόρου κ. Ἀριστ. Λαοκαλάκη.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μεταξὺ τῶν λόγων τῆς ἀκαταλλήλότητος δικαστῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἔδρᾳ τιθέμεθα τὴν ἐξ ἀμάτου ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγένειαν μέχρι τρίτου βαθμοῦ, ἢ καθιέρωσις δὲ αὐτῆ τῆς ἀκαταλλήλότητος (τοῦ ἀνακρίστου) φαίνεται ἡμῖν ὅτι πληροὶ θλιβερόν κενόν τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου περὶ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐνῶ νόμοι ἀρκούντως προνοητικοὶ ἐτέρων χωρῶν καθιερῶσι τὸ ἀνάριστον τοῦτο, περιλαμβανόντες μάλιστα ἐν αὐτοῖς καὶ βαθμοὺς συγγένειας ἀπωτέρας τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ νομοσχεδίῳ ἐνδεικνυμένων.

Εἰσαγγελία

Διὰ τῆς προτεινομένης ἡμῖν μεταρρυθμίσεως ἢ προστασίας τοῦ ἀμεταθέτου παρεχεται πρὸς τούτους καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς, καθιερῶσα ἐπίσης διὰ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ὑπόγρημα τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς εὐθύνης, εὐθύνης, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ ἀληθοῦς καὶ πλήρους ἐλευθερίας.

Διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἡμῶν πληροῦται ἢ ἐπὶ μακρὸν καὶ ὁμοθυμῶς παρὰ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἐλευθερόφρονος σχολῆς ἐκφρασθεῖσα σκέψις, ἣν ὁ διάσημος MUSEO τοσοῦτον εὐφραδῶς ἐξεδήλωε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Γερουσίας διὰ τῶν λαμπρῶν τούτων λόγων: «Ἐὰν διὰ τῆς λέξεως Εἰσαγγελία ὑπονοῆται θεσμὸς παρὰ τῆς ἐκπροσώπησιν πάντων τῶν ὑψηλῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας παρὰ τῇ δικαστικῇ ἐξουσίᾳ, μετὰ πλήρους καὶ ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, καὶ μετὰ μόνης τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀπὸ τῆς ἰδίας του τιμῆς καὶ τῆς συνειδήσεώς του, κανονίζων δὲ τὰς πράξεις του ἀπὸ μόνων τῶν σκέψεων τοῦ πνευματικῆς του, ἐσσομαι ὁ πρῶτος, ὅστις θὰ ἐγκωμιάσω καὶ εὐλογήσω τὸν θεσμὸν τοῦτον. Ἐὰν ὅμως διὰ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπονοῆται θεσμὸς, εἰσαχθεὶς παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις πρὸς ἐνάσκησιν τῶν κυβερνητικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ δημιουργηθεὶς (ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ θεσμοῦ) ὅπως ἐκπροσωπῇ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ὡς τυφλὸν ὄργανον πάσης αὐτῆς θελήσεως, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ δυνήθῃ νὰ ἐγκωμιάσῃ τοιοῦτον θεσμὸν οὐχὶ μόνον νομομαθῆς ἢ δημοσιολόγος σοφός, ἀλλ' οὐδὲ ἀπλοῦς ἄνθρωπος ἔχων τὸν κοινὸν νοῦν καὶ καλὴν πίστιν καὶ κηδόμενος περὶ τῆς ἀγιότητος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐλευθερίων θεσμῶν».

Καὶ ἐν Γαλλίᾳ δὲ οὕτως ἐσκέπτοντο καὶ σκέπτονται ἐν τοῖς ἐκυτῶν λόγοις καὶ νόμοις οἱ μᾶλλον φιλελεύθεροι.

Κατὰ τὴν πρώτῃν ὑπερήφρονον γένεσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Μεγάλῃς Ἐπαναστάσεως, ὁ περὶ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ νόμος τῆς 24 Αὐγούστου 1790 καθιέρου, ὅτι οἱ ἐντεταλμένοι τὰ εἰσαγγελικὰ καθήκοντα δημόσιοι λειτουργοὶ διορίζονται ἰσοθίως παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ, ὅπως οἱ δικασταί, δὲν ἠδύναντο νὰ μετατεθῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐνεκα ἀδικήματος

δεόντως ἐκδικαζομένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστῶν.

Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τοὺς μᾶλλον αὐθεντικούς ἀντιπροσώπους τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ παρ' ἡμῖν, ἀκοῦμαι νὰ ὑπομνήσω τοὺς λόγους δικαστικοῦ νομομαθοῦς, δικαστοῦ καὶ πολιτικοῦ, τοῦ Renato Béanger, ὅστις εἶχε μεγάλην δόξιν καὶ φήμην διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ μελέτας του, ἔγραφεν ἐν τῇ ἐκθέσει του ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως αὐτὸς ὑπέβαλε εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν: «Ἡ Εἰσαγγελία, ἔλεγεν, ἀποβαίνει ὁσημέραι τὸ ὄργανον τῆς ἐξουσίας, ἐνῶ ἔδει νὰ εἴνε τὸ ὄργανον τοῦ Νόμου, καὶ νὰ ἐνεργῇ μετ' ἀνεξαρτησίας, παλαιῶν μετ' ἐνεργείας κατὰ τῆς ἀθαιρεσίας. Εἶνε ἀναγκαῖον νὰ βεβαιωθῆται ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεργεῖν ἀνήκει ὡς ἴδιον δικαίωμα καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλοθι διευθύνσεως εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, μὲ μόνην τὴν ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην ὡς ἐγγύησιν, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ παρεκωλύσῃ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς. Τὸ πᾶν θὰ ἦτο μηδὲν ἐὰν ἡ Εἰσαγγελία ἤθελε διατελεῖ ἐν στενῇ ἐξαρτήσει ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἐξ οὗ ὁ Ortolan καὶ ἄλλα ἔξοχα πνεύματα ὑπεστήριζαν τὸ ἀμετάθετον τῶν Εἰσαγγελεῶν.»

Αὐτὸ δὲ ἐπακρίβει τὸ ἀμετάθετον ἐπεκτείνει καὶ εἰς τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, ὅπως καὶ εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας τὸ ἡμέτερον νομοσχέδιον αὐτὸ τὸ ἀμετάθετον μὲ ἐνδιαφέρει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, ὀλιγώτερον δὲ μὲ ἐνδιαφέρουσιν, ὡς χθὲς εἰς μίαν διακοινοῦσάν μοι παρεκέχθην εἰπον, τὰ εἰδικὰ ζητήματα τῆς συγχωνεύσεως ἢ τοῦ χωρισμοῦ τῶν δικαστικῶν θέσεων, ἐφ' ὧν δυνάμεθα νὰ συζητῶμεν ἀνεξαρτητικῶς.

Αἰ προκωγαί

Ἐν τούτοις τὸ ἀμετάθετον, περὶ οὗ ὠμίλησα, ἀρκεῖ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστῶν; Οὐχί; διότι δὲν προστατεύει τὸν δικαστὴν εἰμὴ μόνον καθ' ἑνὸς κίνδυνου, τοῦ τῆς ἀπωλείας τῆς θέσεώς του. Τοῦτο ὅμως εἶνε διὰ τὸν δικαστὴν ὁ μικρότερος κίνδυνος, διότι ἀληθῶς καὶ ἐν τοῖς διοικητικοῖς ὑπογρημασί, παρ' οἷς δὲν ὑφίσταται ἡ ἐγγύησις τοῦ ἀμεταθέτου, αἱ ἀπολύσεις εἰσὶ σπανιώταται. Ὅθεν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπὶ μᾶλλον ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ δικαστοῦ, ὅπως ἔχη αὐτὸν ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, δὲν εἶνε ὁ φόβος ἀπωλείας τῆς θέσεώς του, ἀλλ' ὁ φόβος τῆς μὴ ταχείας ἐπιτελείσεως τῆς φιλοδοξομένης προκωγαίης. Ὅλιγον ἐνδιαφέρει αὐτῷ τὸ ἀμετάθετον ἐὰν εἴνε καταδεδδικασμένος νὰ μὲν ἱερισώτερον στάσιμος, παρ' ὅσον αἱ βλέψεις του, ἢ φιλοδοξία του καὶ ἡ ἀνυπομονησία του τὸν κἀνοῦσι νὰ ὑποθέτῃ.

Ἐκεῖνο λοιπόν, τὸ ὁποῖον μᾶλλον δύναται νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ δικαστοῦ, εἶνε ὁ πυρετὸς τῶν προκωγαίων του, ἢ μὲν τῶν ὅπως διέληθαι ταχέως τοὺς πολυκρίθιμους βηθμοὺς τῆς ἱεραρχίας καὶ ἡ προμαρτυροῦσα ἀνάγκη ὅπως εὐκρεστῇ τῇ ἐξουσίᾳ, ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται αἱ προκωγαί πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἐπιθυμητῶν προσόντων διὰ ταχεῖαν προκωγαίην, διὰ παρακλήσεων, ἐπιχειρῶν καὶ συγκαταβάσεων πάσης φύσεως.

Ἀληθῶς δὲ μὲ τὸ ἰσχυρὸν σύστημα, κατὰ πᾶσαν βραχέειαν χρονικὴν περιόδον, ὁ δικαστικὸς ποθεῖ, ὅπως διέληθαι ταχέως τοὺς οὐκ ὀλίγους βαθμοὺς τοῦ σταδίου τούτου. Ὁ πάρεδρος φιλοδοξεῖ ὅπως γείνη ἀμέσως εἰρηνοδίκης, ὅταν δὲ γείνη τοιοῦτος ἐπιθυμεῖ ἀπομόνως ὅπως προβιβασθῇ εἰς πρωτοδίκην, εἶτα δὲ νὰ διορισθῇ ἀντιπρόεδρος καὶ κατόπιν νὰ προβιβασθῇ εἰς Πρόεδρον ἢ Ἐφέτην, βραδύτερον δὲ νὰ γείνη Πρόεδρος Τμήματος τοῦ Ἐφετερίου καὶ ὅταν γείνη τοιοῦτος νὰ εἰσελθῇ ὡς μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ (Ἀρειοπαγίτης) καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ὀνομασθῇ Πρόεδρος τμήματος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὅπως εἶτα προβιβασθῇ εἰς πρῶτον Πρόεδρον αὐτοῦ. Πάντες οὗτοι οἱ βηθμοὶ τιμῆς, συνάμα ὅμως καὶ μετ' αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ συνοδευόμενα, εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον συνεχῶν καὶ ἀνυπομόνων φιλοδοξιών.

Εἶνε ἐκ τούτων εὐνόητον ἡ πᾶς τὸ πολυπλαπλοῦν τῶν βηθμῶν καὶ ἡ ἀντιστοιχοῦσα διαφορὰ τῶν μισθῶν εἰσὶν ἡ ἀφορμὴ ἥτις αὐξάνει μᾶλλον τὸ κακόν, διότι δίδει εἰς μέγαν ἀριθμὸν δικαστῶν τὴν ὄθησιν ὅπως στρέφωσι συγχρότατα τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Ἐπουργόν, παρ' οὗ ἀναμένουσι τοὺς διορισμούς.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΠΟ ΤΗΝ ἙΞΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ

ΑΣΤΥΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ... ΑΝΕΥ ΤΕΛΟΥΣ

Ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βόννης Stier-Somlo.

Πρὸ παντὸς προοιμίου καὶ πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως εἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην προκαταβολικῶς νὰ δηλώσω, ὅτι οὐδεὶς εἶνε δυνατόν νὰ εἴνε πεπεισμένος περισσώτερον ἐμοῦ περὶ τῆς ὑψίστης σημασίας ἣν κέκτηται ἡ ἐκμάθησις τοῦ Ἀστυκοῦ δικαίου, περὶ τῶν ἀπαραιτήτων δι' αὐτοῦ ἀποκτωμένων θετικῶν γνώσεων καὶ περὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ χρησιμότητων ἐν γένει. Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα δὲν δύναται πλέον τὸ Ἀστυκὸν δίκαιον ν' ἀποτελῇ τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς νομικῆς μορφώσεως τοῦ μέλλοντος, οὐδὲ ν' ἀπορροφᾷ ὀλόκληρον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ νομικοῦ. Νέαι δυνάμεις ἀνέκυψαν ἐν τῷ μεταξῷ ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ Δημοσίου δικαίου αἵτινες δὲν ἐξετιμήθησαν εἰσέτι προκρινόντως, ἴσως διότι δὲν εἶδε ταῦτα μέχρι τῆς σήμερον ὁ νομικὸς καταλαβανούσας ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τὴν προσήκουσαν εἰς αὐτὰς θέσιν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι χάρις εἰς ἐξόχους τινὰς διανοίας, αἵτινες ἐκάστοτε ἀναπτύσσουσι τὰ τμήματα ταῦτα τοῦ Δημοσίου δικαίου, κατακτῶσι εὐρύτατον ἐν τῇ ὅλῃ ἐπιστήμῃ ἔδαφος, εἶνε ὅμως ἐπίσης ἀληθές ὅτι καὶ γενικώτερον καὶ ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις, καὶ ἐν σχέσει μὲ τὴν πρακτικὴν ἐν γένει μόρφωσιν, τὰ τμήματα ταῦτα ὑστεροῦσι κατὰ πολὺ τοῦ Ἀστυκοῦ δικαίου. Καὶ ἐν τούτοις, μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐπέρχεται ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ νομικὸς τοῦ ἐγγυτέρου μέλλοντος θὰ διδχθῇ καὶ θὰ πεισθῇ τὸ μὴ τὴν σήμερον εἰς τοὺς πλείστους καταληπτόν, ὅτι ἡ ἐξίσωσις τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Ἀστυκὸν δίκαιον εἶνε γεγονός. Ὅτι τὸ

γεγονὸς τοῦτο ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸ πλείστον προκειμένου περὶ τοῦ ποινικοῦ ἐν γένει δικαίου, μαρτυρεῖ ἡ τεραστία πρὸς ἀναμόρφωσιν τούτου καὶ τῆς Ποινικῆς δικονομίας κίνησις. Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἀστυκοῦ δικαίου ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς τοῦ ὅλου δικαίου κλάδους, ὀφείλεται προτίστως καὶ κυρίως εἰς λόγους καθαρῶς ἱστορικοῦς καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τῆς 14ης ἑκατονταετηρίδος, ἐν ᾗ ἐξ ἀντιθέτου τὸ Δημόσιον δίκαιον ἤρξατο διδασκόμενον ἀπὸ τοῦ 17ου μολὶς αἰῶνος. Μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὅμως ὁ στενὸς τῶν κατ' ἰδίαν ἀτόμων κύκλος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἀνεστρέφεται καὶ ἀνεπτύσσεται τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον, ἠύρυνετο, νέαι περὶ κοινωνίας ἀρχαὶ ἐπεκράτησαν, αἱ ραγδαίαι πανταχόθεν πρόσδοι ἐπέβηκαν τὴν ἔνωσιν τῶν πλειόνων καὶ οὕτως ἡ πολιτικὴ οἰκονομία κατέστη ἡ ἐπιστήμη τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Δημόσιον ἐν γένει δίκαιον κατέλαβε τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὸ παραλλήλως πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον θέσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς ἀπόψεως ἡ ἡγεμονία τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ σήμερον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι κατέστη ἀμφίβολος. Οὐδεὶς δικαστὴς μετρίως ἢ μεγάλῃς πόλεως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄρτιος ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ Δημοσίου δικαίου. Ἀπαρξίτητος ἐπίσης διὰ πάντα δικηγόρον ἢ γνῶσις τοῦ διοικητικοῦ δικαίου καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀστυνομικῶν ἐν γένει καὶ φορολογικῶν διατάξεων, τοῦ δικαίου τῶν ἀσφαλειῶν, καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων ὑπὸ τῶν ὁποίων διεπονται ἐκεῖ μὲν αἱ ἐκ τῆς βιομηχανίας ἀναπτυσσόμενα ἰδιαιτέρως σχέσεις, ἀλλαχοῦ αἱ τῶν ἀτυχημάτων εἰς ἐργάτας καὶ οὕτω καθεστῆσαι καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἀλματικὴ τῶν ἐταριῶν καὶ τῶν ἐνώσεων ἐν γένει ἀνάπτυξις.

Εἰς ὅλα τὰ σημεῖα ταῦτα ἡ σπουδὴ τοῦ Δημοσίου δικαίου καὶ ἡ ἐκμάθησις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κανόνων τούτου κατέστη ἀπαραίτητος.

Ἐν τέλει τὸ διοικητικὸν δίκαιον, μεταβληθὲν εἰς ἐπιστήμην ἰδίαν, κατέστη ἐφόδιον ἄνευ τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος, ἐνῶ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἔτι δεκαετηρίδων, ὡς προσόντα καθιστῶντα ἐπιφανῆ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον ἤρχον ἢ δραστηρίότης, τὸ πρακτικὸν πνεῦμα, ἢ πείρα καὶ ἡ γνῶσις τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἀφ' ἧς ὅμως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Δημοσίου δικαίου ἐκράτησε τὸ ἀξίωμα ὅτι πᾶσα πράξις τῆς διοικητικῆς ρυθμίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου, τὰ πράγματα μετεβάλλον ὅψιν τελείως, ὁ δὲ ὑπάλληλος δέον κατ' ἀνάγκην νὰ εἴνε γνώστης τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου ἐκείνου. Αἱ κατ' ἰδίαν ἐκάστου ἀτόμου διὰ τῆς φιλεργίας ἢ ὀξυνίας αὐτοῦ συλλεγόμενα ἐκ τῆς πείρας γνῶσις δὲν εἶνε πλέον ἐπαρκεῖς. Ἡ κατακνήσις τῶν περὶ πολιτικῆς θεωριῶν, ἡ γνῶσις τῶν θεμελιῶν τῆς διοικήσεως, ἡ διάκρισις τῶν κατ' ἰδίαν συστημάτων ταύτης καὶ τόσα ἄλλα προβλήματα, τότε μόνον σαφηνίζονται, ὅταν ὑποβληθῶσιν εἰς συστηματικὴν μελέτην. Εἰς τὴν τοιαύτην δὲ μελέτην ὑπόχρεως πλέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ὑποβληθῇ ὁ νομικὸς, εἶτε δι-

μόσιος υπάλληλος είνε είτε δικηγόρος ή δικαστής.

Κατ' αντίθεσιν πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἐν ἣ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Δημοσίου δικαίου δὲν κατενόηθη εἰσέτι ἀκοιούτως, ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Βορείῳ Ἀμερικῇ ἡ πρόοδος κατέστη ἀπίστευτος. Ἀπὸ ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἀκμάζουσιν ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις αἱ ἔδραι τῆς κοινωνιολογίας, πλεῖστα δὲ εἰδικὰ περιοδικὰ συντελοῦσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν τῶν νέων θεωριῶν.

Ἐστὼ ἐπομένως καὶ ἐν Γερμανίᾳ τὸ σύνθημα: Σπουδὴ καὶ τῆς κοινωνιολογίας καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Οὐχὶ ἀποκλειστικῶς ἰδιωτικῶν δικαίων.

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 13 Μαΐου

Τὰς ὀλίγας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐναρκτηρίου τοῦ νέου Καθηγητοῦ τῆς Δημοσιονομίας καὶ Στατιστικῆς κ. Ἀ. Ἀνδρεάδου ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ σκέψεις μας, ἐπικυροῖ μέχρι καὶ τῆς τελευταίας γραμμῆς τὸ ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βόννης, οὐτινος περιληψίμ, ὅσον ἠδυνήθημεν πιστῆν, δημοσιεύμεν ἐν ἑτέρᾳ στήλῃ. Ὁ Γερμανὸς Καθηγητῆς, θαυμαστῆς καὶ οὗτος, ὡς ἐν προοιμίῳ τοῦ ἄρθρου του αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσῃ, τῶν ὠφελιμάτων ἅτινα ὁ μελετητῆς τοῦ Ἀστυκοῦ δικαίου πορίζεται ἐξ αὐτοῦ, κρούει συγχρόνως τὸν κίνδυνον τῆς ἀπολυταρχίας τοῦ τμήματος τούτου τοῦ δικαίου, τῆς ἐτι καὶ σήμερον πατηρουμένης ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Γερμανίας, καταλήγει δὲ δι' ἐπιχειρημάτων ἐκτάκτως πρακτικῶν καὶ ἀποστροφῶν μεστῶν ἐνθουσιασμοῦ, ἐξορκίζων τοὺς διέποντας τὰς τύχας τῶν Πανεπιστημίων, ἕπως συντελέσωσι πρὸς ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τῆς τυραννίδος ἐκείνης ἣτις ὀνομάζεται Ἀστυκὸν δίκαιον. Εἰς τοιαῦτα δὲ συμπεράσματα καταλήγει ὁ γράφων, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν Γερμανικὴν ἐπιστήμην, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεπτύχθη μὲν ὅσον οὐδαμοῦ ἀλλαγῶν τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον, ἐν παραλλήλῳ ὁμοῦ δὲν παρημελήθησαν, ὅσον ἀπαισιοδοξῶν δέχεται, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ δικαίου μέρη. Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους, τηρουμένων πάντοτε τῶν ἀναλογιῶν, τί δύναται νὰ λεχθῆ περι τοῦ ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς ἐν γένει ἑλληνικῆς νομικῆς ἐπιστήμης; Ἀπαστυκοποιήσις πλήρης, ἂν ἡ ἐκ-

φρασίς δὲν εἶνε τολμηρά, ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι καὶ τῆς τελευταίας γραμμῆς. Οὐ μόνον οἱ διάφοροι κλάδοι τῶν κατ' ἴδιαν τμημάτων τοῦ Δημοσίου δικαίου, οὐς παραθέτει ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ὁ Γερμανὸς Καθηγητῆς, οὐδὲ κατ' ὄνομα εἶνε γνωστοὶ εἰς τὸν Ἑλληνα φοιτητὴν καὶ ἐπιστήμονα, ἀλλ' οὐδὲ καὶ τὰ πρῶτα κἂν στοιχεῖα ἄλλου τινὸς τμήματος τοῦ Δικαίου, πλὴν τοῦ Ἀστυκοῦ, ἐδιδάχθησαν ποτε οὐδ' ἐγένοντο ἀντικείμενον καὶ τῆς κοινοτέρας μελέτης παρ' ἡμῖν. Διὰ τούτου δὲν θέλομεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι τὴν ἔδραν τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου οὐδεὶς μέχρι τῆς σήμερον ἀνῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς μας Σχολῆς, ὅπως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι καὶ ἔδρα Πλουτολογίας λειτουργεῖ ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐπίσης δὲν δυνάμεθα ἢ ἀνεπιφυλάκτως νὰ δεχθῶμεν εἶνε, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νομικὴ ἐπιστήμη ἐν καὶ μόνον τμήμα τοῦ δικαίου ἀποκλειστικῶς ἐγνώρισεν, τὸ Ἀστυκὸν δίκαιον, διὰ τοῦτο δὲ, κατὰ ἀξίωμα πλεόν, ἐκεῖνος ὁ φοιτητῆς ἢ δικηγόρος θεωρεῖται ἀριστεύων ἐν τῷ θρανίῳ τῶν ἐξετάσεων ἢ τῷ κοινωνικῷ ἀγῶνι, ὁ ὁποῖος κατέστη, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, μύστης τῶν ἀποφθεγμάτων τῶν Ρωμαίων νομοδιδασκάλων ἢ τῶν διατάξεων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦ ἡ πολιτεία, ἀγωνιζομένη νὰ μορφώσῃ τοὺς κατ' ἴδιαν κλάδους τῆς διοικήσεως, πρὸς τὴν νομικὴν σχολὴν ἀτενίζει καὶ εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν τροφίμων ταύτης καταφεύγει, μὲ διδάκτορας τῆς νομικῆς ἀπαρτίζουσα τὰ στελέχη τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, δικηγόρους χρίουσα διευθυντὰς φυλακῶν, μὲ ὁμοίους κινουσα ὀλόκληρον τὴν φορολογικὴν τῆς μηχανῆς, διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἢ τῶν γραμματέων τῶν διαφόρων ὑπουργείων ἢ τῶν ἐφόρων ἢ τοῦ ἀνωτέρου τελωνειακοῦ προσωπικοῦ, μὲ δικηγόρους ἀποκλειστικῶς ἀντιπροσωπευομένην, οὐ μόνον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπασιν ἄνευ ἐξαιρέσεως τοῖς προξενείοις.

Τίνες δὲ οἱ Ἕλληνες οὗτοι διδάκτορες καὶ δικηγόροι; Οἱ πλεῖστοι τούτων ἀναμφιδόλως ἀπαγγέλλουσιν ἀπὸ στήθους τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὀρισμῶν τῶν κατ' ἴδιαν σχέσεων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, οὐδεὶς ὁμοῦ

τούτων οὐδὲ καὶ τὴν πλεόν στοιχειώδη ἀπέκτησέ ποτε γνῶσιν οὔτε τῆς φορολογικῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς δημοσιονομίας ἐν γένει, οὔτε τῆς περιφυλακῶν, οὔτε τῆς τῶν Τραπεζῶν καὶ ἐταιριῶν, οὔτε τῆς τελωνειακῆς καὶ διοικητικῆς ἐν γένει, οὔτε τῆς τοῦ Δημοσίου δικαίου ὡς καθαρῶς διεθνοῦς τοιοῦτο ἢ ὡς ἰδιωτικοῦ.

Καθ' ἣν δ' ἐποχὴν καὶ ἡ ἐλαχίστη κοινωνικὴ κίνησις ἢ καὶ ἡ μᾶλλον ἀσήμαντος μεταβολὴ τῆς νομοθεσίας, κυρίαν βᾶσιν ἔχει τὰ ἐκ τῆς στατιστικῆς πορίσματα, ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὸ ἔγκλημα ἀναμφιδόλως οὐκ ἐν χρόνῳ ἐξάπλωται, ἢ μὲν ποινικῆς στατιστικῆς καὶ ἀνθρωπομετρικῆς ἐπιστήμης ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ γηραιῶν τινῶν τμηματάρχων, ἔχοντα ὡς ἐφόδιον τὰς λευκάς του τρίχας καὶ τὰς τέσσαρας τῆς ἀριθμητικῆς πράξεις, ἀλλὰ δὲ τις στατιστικὴ ἐργασία, ἐξ ἧς θὰ ἀπεκαλύπτετο ἡ εἰκὼν τῶν κατ' ἴδιαν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, συντελεῖται καθ' ὃν τρόπον ὅλοι γνωρίζομεν.

Ὁ ἀφορισμὸς ἄρα, ὃν ἐν ἐπιλόγῳ τοῦ ἄρθρου του ῥίπτει ὁ Γερμανὸς Καθηγητῆς, ἄς γίνῃ σύνθημα καὶ παρ' ἡμῖν: Κοινωνιολογίαν καὶ Πολιτικὰς ἐπιστήμας. Διτρωθῶμεν ἀπὸ τοὺς κλοιοὺς τοῦ Ἀστυκοῦ δικαίου.

Pro domo sua

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Δικαιοσύνης»

Ὁ τὸν ταλαιπωρούμενον σύγχρονον δικηγόρον συμβολίζων ἱκανῶς συνάδελφος «Ἰὼδ» δι' ἀποπειρας αὐτοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ πρὸς ἀξιοπρεπέστεραν δι' αὐτὸν ἐφαρμογὴν τοῦ περι κανονισμοῦ τῶν δικηγορικῶν δικαιωμάτων διατάγματος τῆς 8/26 Μαΐου 1835, ὑπέμνησε τὴν ἀπαισίαν γλισχρότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἐφάμιλλον αὐτῇ ἐφαρμογὴν ἐν συγκεκριμένῃ περιπτώσει.

Ἡ δευτέρα αὕτη «φαίνεται» ἄδικος, ἐφ' ὅσον πρὸς δικαιολογίαν ἀντιτάσσεται ἡ ξηρότης τοῦ διατάγματος, μεθ' ἧς, οὐ μόνον κατ' ἀριθμὸν ὠρίσθησαν εὐτελέστατα αἱ ἀμοιβαί, ἀλλὰ καὶ κατ' εἶδος περιωρίσθησαν αἱ ἐργασίαι, χωρὶς ἐν ταύτῃ νὰ περιληφθῶσι καὶ πλεῖστα περιστάσεις εἰς ἕτερα εἶδη ἀμειπτέων ἐργασίων ἀφορῶσαι, ὡς καὶ ἄλλαι «παρεμπιπτούσαι» μεταξὺ τῶν ἀξιωθείσων μνείας καὶ κανονισμοῦ, ἀλλ' οὐκ ἦττον ἀξίαι ἀμοιβῆς ἐργασίαι, ὅποια εἰσὶ λ. χ. αἱ ἐπασχολήσεις πρὸς μελέτην ἐγγράφων καὶ δικογραφίων, αἱ συνεντεύξεις, ὑπομνήσεις, ἀχλῆσεις καὶ ἐπιστολαί, αἱ ἐρευναι καὶ μεταδόσεις εἰς δικαστικά καὶ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν γραφεῖα κλπ. κλπ., αἵτινες ποικίλλουσιν ἐκάστοτε ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἀντικειμένου

καὶ τοῦ ἐπείγοντος ἐκάστης ὑποθέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντολῶν, ἀντιδικίων, ὁμοδικίων καὶ μαρτύρων, τῶν διαφορῶν τῆς δίκης σταδίων ἀπὸ τῆς προδικασίας μέχρις ἐκτελέσεως, ὡς καὶ ἄλλων στοιχείων ἀπαιτηθέντων διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐντολέως.

Ἡ πληθὺς οὕτω τῶν ἀτελειῶν καὶ παραλείψεων τοῦ διατάγματος ἀνεξαρτήτως τῆς γλισχρότητος τῶν ποσῶν ὡς πρὸς τὰς μνημονευθείσας ἐν αὐτῇ ἐργασίας, ἀφ' ἐνὸς μὲν καταμαρτυρεῖ τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθίστησιν ἀδύνατον τὴν «διαστολήν» τῶν ξηροτάτων διατάξεων αὐτοῦ.

Ἐντεῦθεν ἡ ἐφαρμογὴ τούτου καὶ δὴ ἡ ἐκκαθάρισις γίνεται ὡς «ἐπὶ παρεκβάσεων» ἀπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἅμα μὲν δι' ἀποκοπῆς αὐτῶν καὶ τῶν σχετικῶν κονδυλίων, ἅμα δὲ (κατὰ συνακολουσίαν ὡς ἐκ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ συνδεδεικῶν τῶν ἐργασίων συνειρμῶ) κατ' ἰδιώνυμον μέθοδον συλλογισμοῦ «μὲς ἴστα ὄλα!», ἀμυλωμένην πρὸς τὴν ξηρότητα καὶ γυμνότητα τοῦ διατάγματος καὶ πρὸς τὴν γλισχρότητα αὐτοῦ.

Οἱ σχολιάσαντες τὸν ἐγκλείοντα καὶ τὸν δικηγορικὸν τούτον κλοιὸν ἢ Μινώταυρον τῶν δικηγορικῶν δικαιωμάτων ὀργανισμῶν τῶν δικαστηρίων, ἀπεκάλεσαν αὐτὸν ἀπρηχαιώμενον καὶ ἱστορικὴν μᾶλλον ἔχοντα ἀξίαν, μολοντοὶ ὑφιστάμενον καὶ ὡς εἰρηται ἐφαρμοζόμενον, καὶ ἀντιπαρῆλθον πρὸ τῶν ξηρῶν αὐτοῦ διατάξεων. . . . περιφρονητικῶς!

Εἰς τὴν ὑπόστασιν δ' ἐτι αὐτοῦ συνετέλεσε καὶ συντελεῖ ἡ αἰτία ἡ σκέψις ὅτι «σπανίως καταφεύγει ὁ δικηγόρος εἰς ὑποβολὴν πινάκων»! Οὕτω τὸ αἷτιον ἐγένετο ἀποτέλεσμα ἀποτέλεσμα δὲ τούτων ὅτι ἐγείρεται ἐκάστοτε πρὸ τοῦ συνοφρουμένου ἀρμόδιου ἐκκαθαριστοῦ ὡς φάσμα ἡ ἀνδρίας «ἡ πλεονεξία», καὶ μόνος σκοπὸς τοῦ διατάγματος μονοουχὶ θεωρεῖται ἡ περιστολὴ ταύτης ἐπωσδῆποτε.

Καὶ τοιοῦτο μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν, μολοντοὶ καὶ αὕτη γίνεται ἐν βαθμῇ μὲν ἐπιεικειᾶς τινὸς (ἢ τὸ πρῶτον κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πίνακος ὡς ἐκτελεστοῦ, ἐν βαθμῇ δὲ ἀνοικτήρμοντος εἰς τὸ γράμμα τοῦ διατάγματος προσηλώσεως ἐν περιπτώσει ἀνακοπῆς καὶ ἐτι χείρων ἐν περιπτώσει ἐφέσεως, μεταβαλλομένων τῶν βαθμῶν τῆς δικαιοδοσίας εἰς βαθμοὺς αὐστηρότητος, ὡς καὶ ἐν ταῖς σπανίαις διὰ τὸν ἄνω λόγον περιπτώσει συνέβη.

Τὸ δ' ἐκ τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐφαρμογῆς ἀποτέλεσμα; . . . ἡ πληθὺς τῶν δικηγορικῶν βερεσθίων, ἡ ἀκουσία αὐτῶν παραγραφῆ ἢ διαγραφῆ, ἡ ἐξάντλησις τῶν ἐπιστημονικῶν βαλαντίων, ἡ ἀπάθεια τῶν ὀφειλετῶν, καὶ συνεπῶς ἡ κατὰπτωσις καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος μὲ μόνην ἀλλ' οὐκ ἦττον σπαρακτικὴν παραμυθίαν, ἧς κατὰ καιροὺς ἐθρηνησάμεν καὶ θύματα, κοινῷ ἐράνῳ κηθευθέντα, . . . τὴν ἐντιμον πενίαν!

Μιχ. Ε. Κανακάκης
Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
ΥΠΗΓΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ
ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΥΝΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 29 Ἀπριλίου)

6) Ἡ συνηθεστέρα ὁμοῦ διαστροφή τῆς γενετησίου ὁμῆς, ἡ παρατηρουμένη παρὰ τοῖς ἐκφύλοις, εἶνε ἐκείνη ἐνεκα τῆς ὁποίας ἐξεγείρονται πρὸς συνουσίαν μόνον ὑπὸ τῶν ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου. Καὶ ὁσάκις μὲν ὁ ἀνὴρ φέρεται πρὸς τὸν ἀνδρα ἔχομεν τὴν Παιδερασίαν, ὁσάκις δὲ ἡ γυνὴ πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν τριβακίαν ἀσέλγειαν ἢ ἐπὶ τὸ κοινώτερον τὸν Λέσβειον ἔρωτα.

Οἱ παθολογικοὶ παιδερασταὶ μένουσιν ἀνκίσθητοι πρὸ τῶν ἀτόμων τοῦ ἐτέρου φύλου διακρίνονταί δὲ εἰς ἐνεργητικούς ἢ σοδομιστάς, ὡς ἀποκαλεῖ αὐτοὺς ὁ κ. Βάφας, καὶ εἰς παθητικούς ἢ κιναιδούς. Οἱ ἐνεκεν ἐκφυλισμοῦ παιδερασταὶ δὲν πρέπει νὰ συγγέωνται μετὰ τῶν φύλων ἐκείνων, οἵτινες γίνονται σοδομισταὶ ἢ κιναιδοὶ ἐξ ἠθικῆς διαφθορᾶς, ἢ διὰ λόγους αἰσχροκερδείας, ἢ ἐκ τυχαίων

ὄλων περιστάσεων, ἐκ τῆς ἐν κοινῷ διαβίσεως μετὰ ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου ἐν φυλακαῖς, σχολείοις, πλοίοις κτλ.) Οἱ τελευταῖοι οὗτοι οὐδένα τῶν χαρακτηρισμῶν τοῦ ἐκφύλου παρουσιάζουσιν, ἐνῶ τούναντίον οἱ ἐκφυλοὶ παρουσιάζουσιν σωματικὰ καὶ ψυχικὰ στίγματα ὅλων χαρακτηριστικὰ. Ἐπὶ πλεόν ἐκάστος τῶν δύο τύπων τοῦ ἐκφύλου παιδεραστοῦ περιορίζεται εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν ὁ κιναιδὸς λ. χ. δὲν αἰσθάνεται ἠδονὴν εἰμὴ ἐκτελῶν καθήκοντα γυναικός, ὁ δὲ σοδομιστῆς ὁσάκις λαμβάνῃ τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ στάσιν, σπανίως δὲ, ὡς παρατηρεῖ ὁ Krafft-Ebing, γίνεταί μεταλλαγῆ τῶν θέσεων, ἐν ᾧ τούναντίον ἡ ἀναστροφή τῶν ὄρων εἶνε συνήθης εἰς τὴν ἐπίκρητον παιδερασίαν.

Οἱ δύο τύποι τοῦ παιδεραστοῦ διακρίνονται εὐκόλως, καθόσον ἐκάτερος παρουσιάζει ἴδια στίγματα, τὰ ὁποῖα εἶνε σαφέστατα διὰ τὸν κιναιδὸν κυρίως. Οὕτω ὁ τελευταῖος οὗτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχει τοὺς μαστοὺς ἀνεπτυγμένους, τὴν λεκάνην εὐρεῖαν καὶ γυναικοειδῆ, τὸ τριχωτὸν σύστημα ἥμισυ ἀνεπτυγμένον, ἐν γένει δὲ αἱ γραμμαὶ τοῦ σώματος παρουσιάζουσιν τὴν λεπτότητα

τῆς γυναικείας καλλονῆς, ἐπὶ πλεόν ἡ φωνὴ αὐτῶν εἶνε λεπτή, ὁ τρόπος δὲ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ αἱ ἔξεις αὐτῶν ὁμοιάζουσιν μεγάλως τὰς τῶν γυναικῶν συχνάκις οἱ τοιοῦτοι ἐπιδίδονται εἰς γυναικεῖα ἔργα καὶ ἐν τῇ περιβολῇ αὐτῶν προσπαθοῦσι νὰ μιμηθῶσι τὰς γυναῖκας, ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε πάντοτε δυνατόν, παραλαμβάνουσι παρὰ τῶν γυναικῶν μέρη τινὰ τῆς ἀμφίσεως αὐτῶν, λ. χ. τὰ μανδύλια αὐτῶν, τὰ ἀσπράουρα εἶνε κεκοσμημένα διὰ κεντημάτων, φοροῦσι περικνημίδας γυναικείας, οὐχὶ σπανίως ψυμθίζονται, ποιοῦνται χρῆσιν ἀρωμάτων, ζυρίζονται ἐπιμελῶς τὸ γένειον καὶ τὸν μύστακα—ἐπωφελοῦνται δὲ πάσης περιστάσεως (ἀποκρέω κτλ.) ὅπως φέρωσι τὸ γυναικεῖον ἔνδυμα.—Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἀποστέρουσι τὴν συναναστροφὴν τῶν γυναικῶν ἐνεκεν τῆς ταυτότητος τῶν ὀρέξεων, ἀλλ' ἡ γυνὴ οὐδεμίαν προκαλεῖ αὐτοῖς γενετικὴν διέγερσιν. Οἱ ἐκφυλοὶ οὗτοι δὲν ἀποκρύπτουσι ποσῶς τὸ ἐλάττωμα αὐτῶν, μετὰ μεγάλης δὲ εὐχρείας προβαίνουσι εἰς ἐξομολογήσεις, μὴ συναίσθανόμενοι ἐπὶ τούτῳ οὐδὲν ὄνειδος τούναντίον μάλιστα ἀποροῦσι ὅτι ἡ κοι-

ωνία δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὸ πάθος αὐτῶν. Διὰ τούτο προβαίνουσι οὐχὶ σπανίως εἰς πράξεις σκανδαλοδεστάτας, αἵτινες προκαλοῦσι τὴν ἐπέμβασιν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς μεθ' ὅλας ὁμοῦ τὰς ἀπειλάς καὶ τιμωρίας, ἐπανερχονται μετ' ἐπιμονῆς εἰς τὸ ἔργον τῶν, ἐγκλειόμενοι δὲ εἰς τὰς φυλακὰς γίνονται τὸ ἔρμαιον τῶν, ἐν αὐταῖς σατύρων ἐκ πάντων τῶν ἐκφύλων, εἶνε οἱ ὀλιγώτεροι ἐπηρεαζόμενοι ὑπὸ τῆς ποινῆς καὶ διὰ τούτο εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη οἱ τοιοῦτοι ἀποστέλλονται εἰς τὰ φρονοκομεία, ὅπου τοῦλάχιστον χρησιμοποιοῦν εἰς διαφόρους ἐργασίας τὰς διανοητικὰς αὐτῶν ἀρετάς, ἐνίοτε εἰς ἄκρον ἀνεπτυγμένους.

Ὁ σοδομιστῆς ἢ ἐνεργητικὸς παιδεραστῆς φέρεται στίγματα ἥττον σαφῆ τῶν τοῦ κιναιδοῦ, τούτο δὲ εὐνόητον ἐστὶ, καθόσον ὁ μὲν κιναιδὸς παρουσιάζει τύπον γυναικεῖον, ὅστις αἰσθητῶς διαφέρει τοῦ τοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ σοδομιστῆς φέρεται τὰ ἀνδρικά χαρακτηριστικὰ εἰς ἄκρον ἀνεπτυγμένα. Ὁ σοδομιστῆς ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ βλέμμα ζωηρὸν καὶ ἄγριον, τὸ τριχωτὸν σύστημα λίαν ἀνεπτυγμένον. Ὁ Tardieu δι' ἐξουσίαν ὅτι ἡ κοι-

Αι στήλαι της «Δικαιοσύνης» είνε εις την διάθεσιν παντός δικηγόρου, δικαστού ή άλλου δικαστικού προσώπου, ευρισκομένου εις την ανάγκην ή επιθυμούντος να ανακινήση πών εν γένει ζήτημα σχετιζόμενον με την άπονομήν του δικαίου.

Και εις το προηγούμενον φύλλον επόμισαμεν ότι το ζήτημα περί των αντιπροσώπων της δικαστικής αρχής, ως εξετυλίχθη επ' εσχάτων, όχι δια της υπό της Βουλής δοθείσης λύσεως, διότι τούτων ουδείς, πρό πάντων δε ήμεις, δικαιούται να επικρίνη, αλλά δια των διαφόρων εν τη Βουλή και εκτός τούτης άνευθύνων επικρίσεων, κατέληξεν εις ζήτημα αποβλέπον αυτην ταύτην την ύπόστασιν του θεσμού των δικαστικών αντιπροσώπων, ως τοιούτου. "Αν ληφθῃ υπ' όψιν ότι ή κατά την ενεργείαν των εκλογών δικαιοδοσία των δικαστικών τούτων υπαλλήλων δεν καθωρίσθη δια γραμμών σαφών υπό του νόμου, άλλ' ότι πών ό,τι μέχρι της σήμερον επιτυγχάνεται όφείλεται εις την επιβολήν καθαρως του θεσμού, όστις άόριστα όλως παρέσχε δικαιώματα εις τους αντιπροσώπους τούτους, πρέπει αναμφισβητήτως να δεχθῆ ότι ή επιβολή αυτη ύπέστη εν τῷ προσώπῳ των δικαστικών αντιπροσώπων, ών ήμφισβητήθη ή αξιοπιστία, οικτροτάτην μείωσιν. Διότι ή όντως εξ άπειρίας ή και εξ ιδιοτελείας έχούσης οϊανδήποτε άφορήν, έπιστοποιήθησαν υπ' αυτών γεγονότα μη λαβόντα χώραν, όποτε ή άμείλιτος τούτων τιμωρία επιβάλλεται ταχίστη, ή αληθῆ υπ' αυτών εξετέθησαν, όποτε, άνεξαρτήτως προς την υπό της Βουλής δοθείσαν λύσιν, ή ικανοποίησις είνε επιβεβλημένη. Δια το τελευταίον δε τούτο δεν θεωρούμεν ενδιαφερομένους τους δικηγόρους μόνον. Άμεγαλύτερον βλέπομεν έχουσαν συμφέρον αυτην την Εισαγγελίαν του Άρείου Πάγου, άν μη και όλόκληρον το άνώτατον ήμῶν δικαστήριον.

Ο προεδρεύων του τμήματος των έμπορικῶν του Πρωτοδικείου Άθηνών κ. Νικανίρας, αγωνιζόμενος με τον προεδρικόν κώδωνα ανά χειρός να συγκρατήση την ήσυχίαν εν τῷ άκροατηρίῳ, εύρεθη εις την ανάγκην ή ένόμισε σκόπιμον και επιτρεπόμενον να ύπομνήση εις τους κ. κ. δικηγόρους, ότι αι συνεδριάσεις του Πλημμελειοδικείου, κατά τας όποιας ή αίθουσα είνε κατειλημμένη από άγρότας αποκλειστικως και άγροίγους, ουδέποτε παρουσιάζουν το θέαμα των συνεδριάσεων του Πρωτοδικείου, κατά τας όποιας το άκροατήριον αποτε-

λείται κατά το μέγιστον μέρος από δικηγόρους. Κατά πόσον ή τοιούτου περιχομένου παραίνεσις ήτο άπρακτικώς και άν το εκ ταύτης επί τη βάσει του κατ' αντιδιαστολήν επιχειρήματος συμπερασμα ήμισα κολακευτικόν αποβάνει και δια τους κ. κ. δικηγόρους, εις βάρος των όποιων λίαν εύχερός συνάγεται και δια την ψυχραιμίαν του κ. Προεδρεύοντος, καλόν θεωρούμεν να μη θίζωμεν. Το ότι όμως και ό κ. Προεδρεύων, εν άνωμάλῳ προφανώς διατελών ψυχική κατσοστάσει, ειπε μίαν μεγάλην μεγάλην αλήθειαν, περί τούτου δεν επιτρέπεται νομίζομεν άμφισβήτησις, διότι δευτέρα γνώμη περί του ότι οι κ. κ. δικηγόροι συνεργόμενοι εν ταις αίθούσαις των δικαστηρίων, λησμονούσι τελείως ότι εύρίσκονται πρό συνεδριάσεως, δεν χωρεῖ. Τοιαύτη τουλάχιστον ή κατ' αντικειμένον αλήθεια, ή όποία κατ' ουδέν άλλοιούται άν τις αναζητήση τα αίτια ενεκα των όποιων, οι θαμνῶνες των πλημμελειοδικείων, οι άγρόται και άγροίκοι, κατά την έκφρασιν του κ. Προεδρεύοντος, είνε εύαγαγότεροι.

Ευτυχως το ζήτημα του Άστυκού Κώδικος δύναται να θεωρηθῆ λελυμένον. Πρό ενός περιπου μηνός ό πρόεδρος του δικηγορικου Συλλόγου Άθηνών κ. Ιω. Ευκλείδης, εν διαλέξει του εν τη αίθούσῃ του Συλλόγου Πικρασσοῦ, απέδειξεν ότι ή μόνη δυνατή λύσις είνε ή δια του Γερμανικου Άστυκού Κώδικος, όστις και μόνος πρέπει να ληφθῆ ως βάσις. Πρό δύο περιπου εβδομάδων ό ύφηγητής του Ρωμ. Δικαίου κ. Π. Άραβαντινός, εν τη αίθούσῃ της Νομικής Σχολής απέδειξεν ότι ή μόνη άδύνατος λύσις είνε ή δια του Γερμανικου Άστυκού Κώδικος, όστις και μόνος, επί του παρόντος τουλάχιστον, δεν είνε επιτετραμμένον να ληφθῆ ως βάσις. Τοιουτοτρόπως έλύθη το μέγα ζήτημα, άν όχι δια το παρόν ή το εγγύς μέλλον, αλλά τουλάχιστον μετὰ μερικους αιώνας, όποτε και ή Γερμανία ή άμορφώση την γνώμην της άν ό Κώδιξ αυτης είνε κατάλληλος και δι' αυτην και δια τας Ελλάδας.

Πόσα φλογερά άρθρα ή πατριωτικας άγορεύσεις, άν μη θρήνους, δεν είνε ικανά να αντικαταστήσωσιν αι εν είδει ήμερολογίου αναμνήσεις του παραιτηθέντος Ειρηνοδίκου κ. Γ. Γκούμα. Δια μέσου φραγοπιών των δυνατῶν και λαχτισμάτων των αυτών δυνατῶν, κατάφορτο; από συστατικά σημειώματα, περιήρχετο ανά τας πόλεις και τα χωρία της Ελλάδος επί ήμιόνων ό τίμιος Ειρηνοδίκης, έντεταλμένος υπό της πολιτείας

και ένόρκως προς ταύτην ύποσχεθείς την δικαιοσύνην και μόνην την Δικαιοσύνην να άπονεμή.

Καμαρόσατε τώρα εν τη επιστολή του κατά τίναν τρόπον ή αυτη Πολιτεία ήννοεί και έννοεί την άπονομήν της Δικαιοσύνης ταύτης.

Δημοσιεύοντες σήμερον όλόκληρον το κείμενον του νέου περί Εισαγγελέων νομοσχεδίου, ως ύπεβλήθη την παρελθούσαν Τετάρτην τα αυτα τοις αυτοις εις την Βουλήν υπό του κ. Υπουργου της Δικαιοσύνης, εξακολουθούμεν να πιστεύομεν ότι και δι' αυτου δεν άνεκαλύφθη ή πυρίτις. Εφ' όσον εύρισκόμεθα πρό καθολικής γνώμης, ότι στερούμεθα έπαρκών Εισαγγελέων, παρά Πρωτοδικιας τουλάχιστον, τα δια του νομοσχεδίου λαμβανόμενα μέτρα προς στρατολογίαν των ίκανωτέρων είνε άνευ δευτέρας γνώμης άστοχα. Δια της μεθόδου των εξετάσεων, ήτις αποτελεῖ την κυρίαν βάσιν του σημερινου νομοσχεδίου, άντι βελτιώσεως του κλάδου, άναμένομεν όπισθοδρομήσιν τούτου. Είνε εκ της πείρας πλέον γνωστόν, ότι οι αξιοπρεπῆς δικαιοίμενοι να διεκδικήσουν την θέσιν του Εισαγγελέως και οι μάλλον άκατάλληλοι, προς μαθητικόν διαγωνισμόν είνε και οι μάλλον μη διατεθειμένοι εις τοιαύτην να κατέλθωσι παλαίστραν. Όταν τούτο κατανοηθῆ καλως, παραμένει ή μάζα ή συνήθης των εν τοις διαγωνισμοις διαγωνιζόμενων, μάζα της όποιας την ποιότητα όλοι γνωρίζομεν κάλλιστα.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Εν σχέσει προς όσα έδημοσιεύθησαν εις το προηγούμενον φύλλον περί της άταξίας ήτις επ' εσχάτων παρατηρεῖται εν τη εργασίῃ προς καθαρογραφην των αποφάσεων του Εφετείου Άθηνών, αίσθανόμεθα την ανάγκην να προσθέσωμεν και τας εξής επεξηγηματικας λεπτομερείας.

Πρό παντός ουδέποτε έφραντάσθημεν να αποδώσωμεν και την άπωτάτην έστω μομφήν κατὰ των γνωστής εργατικότητος και άναμφισβητήτου ικανότητος ύπογραμμάτων εκείνων, οιτινες διευθύνουσι την γραφικην εργασίαν των κατ' ιδίαν τμημάτων του Εφετείου. Η άταξία, καθ' ήν έχομεν και ιδίαν αντίληψιν και ούκ όλίγας διαμαρτυρίας δικηγόρων, όφείλεται κυρίως και πρωτίστως εις το σύστημα, καθ' ό ή σύνταξις των αποφάσεων ανατίθεται εις άπειρους γραφεῖς, τους όποιους πιθανώτατα έσφήνωσεν ή συναλλαγή και οιτινες μεταφέρουσι πολλάκις χάρην εύκολίας εις τον οίκον των τας

σχετικας δικογραφίας προς σύνταξιν των αποφάσεων, ούτως ώστε αποβάνει άδύνακτον εις τους ενδιαφερομένους δικηγόρους ή διαδικους επί ήμέρας όλως να λάβωσι γνώσιν και εν σχεδίῳ άλομη του περιεχομένου των αποφάσεων.

Προσθέτομεν ακόμη, και τούτο ως ελαφροντικόν της εϋθύνης του κ. Γοαμματῶως, ότι το προσωπικόν του Κακουργιοδικείου τροφοδοτεῖται από το προσωπικόν του Εφετείου, ούτω δε, παρ' όλην την καλήν θέλησιν των μονίμων ύπογραμμάτων, ούς δεν διατάζομεν "Ατλαντας της όλης εργασίας να όνομάσωμεν, ή παρατηρηθεῖσα άταξία αποβάνει εν μέρει και άναπόφευκτος.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΥ

Αξιότιμε κύριε Συντάκτα,

Επί τη έλπίδι ότι τα κάτωθι έκτιθέμενα δυνατῶν να συντελέσωσι κατά τι εις τον άγώνα, άν άνέλαβε το έγκριτον φύλλον της «Δικαιοσύνης», παρακαλῶ όπως φιλοξενήσθε ταυτα εν ταις στήλαις αυτου. Αφορώσι δε ταυτα τον σπουδαίον, άν ουχί τον σπουδαιότατον, δικαστικόν κλάδον του Ειρηνοδικείου, τον επιούσιον άρτον του λαου, ως πάνυ επιτυχως απέκαλεσαν ταυτα.

Πολλας ειχον ύποστη αλόγους μεταθέσεις κατά το διάστημα της ύπηρεσίας μου, άφετηρίαν έχούσας την καλουμένην συναλλαγην, ης δεν παραηκολούθουν τα κελύσματα ύπέμεινα ταυτας άγογγύστας, άλλ' αι των τελευταίων μηνών ραγδαίαι, άλλεπάλληλοι και δυσμενεῖς τοιαυται και ποικίλα άλλα αίτια με εξηνάγκασαν να άπόσχω της άνιαρξς λειτουργίας της θέσεως του Ειρηνοδικου, ήν ειχον αναλάβει μετ' ένθουσιασμοῦ, εκ πλάνης φρονών ότι ήδυνάμην να έκτελέσω το καθήκον μου επ' αγαθῷ της πολιτείας.

Τα αίτια ταυτα ά διηγηματικως έκτίθημι. εν είδη ήμερολογίου, θίγουσι τον λειτουργούντα θεσμόν των Ειρηνοδικείων από Διοικητικης άπόψεως και καθαρως δικαστικως.

Είχον μεταθεθῆ πρό τινος χρόνου εις Ιθώμην Θεσσαλίας εν μηνί Ιανουαρίῳ. Άνήλθον μετὰ κόπου τον άνωφερῆ και χιονοσκεπῆ λόφον του Φικαρίου μετὰ των τέκνων μου, βυθίζομένων ένιστε μέχρι του στήθους εις την χιόνα. Καπηλίσκος τις, είδος κομματαρχίσκου, βαρέως έφερε την εκεί τοποθέτησιν μου, διότι, ως έλεγεν, δεν έλαβεν ό Βουλευτης την συγκατάθεσιν του προς τούτο και ένεκα τούτου μετέστη εις τας τάξεις των αντιπάλων. Μετὰ τινας ήμέρας, ένεργηθείσης βουλευτικης εκλογής, υπερίσχυαν οι νέοι φίλοι του κομματαρχίσκου, εν οίς και δικηγόρος τις κοινότητος αξιοσύνης να σφετερισθῆ το δάσος γαιοκτήμονος τινός, προκειμένης δε διεξαγωγής μαρτυρικῶν

και το προς αυτών έχει ιδιάζουσιν μορφην, άλλα το τοιούτον άπεδείχθη άνακριβές. Οι ενεργητικοί παιδερασταί αισθάνονται άποστροφήν προς τας γυναίκας, νυμφευόμενοι δε παραμελοῦσι τα έαυτών καθήκοντα, και μετὰ των συζύγων δε αυτών προβαίνουσιν εις την παρά φύσιν συνουσίαν, τουθ' ύπερ ούχι σπανίως εξαναγκάζει την σύζυγον να ζητήση διαζύγιον ή να επιδοθῆ εις μοιχείαν. Οι παιδερασταί, σοδομισταί ή κιναιδοί, ουχί σπανίως είνε άνθρωποι μεγάλης μορφώσεως, διακρινόμενοι εν ταις επιστήμαις ή ταις τέχναις, ως ό περίφημος Oscar Wilde, ό μέγας γάλλος ποιητής Paul Verlaine, ό σοφός γερμανός Winckelmann, ό βασιλεύς Λουδοβίκος της Βαυαρίας, ίνα μη άναφέρη τις μόνον τους της νεωτέρας εποχής, άλλοτε δε εξ οικογενειακής άνατροπής έχουσι το αίσθημα της τιμής λίαν άνεπτυγμένον, έννεκεν τούτου συναισθάνονται το όνειδος και το αίσχος των πράξεων αυτών, τούτο δε ώθει αυτους πολλάκις εις την αυτοκτονίαν. Ο Krafft-Ebing μάλιστα διατείνεται ότι 500) εκ των αυτοκτονούντων νέων—ιδίως εν

ταις αυτοκτονίαις εκείναις, εν αις το αίτιον δεν φαίνεται άρεκετά δεδικαιολογημένον—άνήκουσι εις την τάξιν ταύτην των εκφύλων.

Η τριβακή άσέλγεια είνε πάθησις σπανιωτέρα, τουλάχιστον εν τη χώρα ήμῶν, όλως δε έκτάκτως άπασχολεί την δικαιοσύνην. Η τριβακή άσέλγεια δύναται επίσης να είνε επίκτητος, αποτέλεσμα ήθικης διαστροφας ή εξωτερικῶν περιστάσεων, ή συγγενής ως εκδήλωσις ψυχικής άνωμαλίας του εκφυλισμοῦ. Αι τριβάδες διακρίνονται επίσης εις ενεργητικας και παθητικας, αιτινες άναγνωρίζονται επί ειδικῶν σημείων, άσχαλείται δε έκάτερα εις ειδικήν εργασίαν. Η παθητική τριβάς μετ' άηθίας και άποστροφής άναλαμβάνει καθήκοντα ενεργητικής, ως και ή ενεργητική ουδέμιαν αισθάνεται ήδονήν λαμβάνουσα την θέσιν της παθητικής. Εξωτερικως επίσης οι δύο ούτοι τύποι αισθητικως διαφέρουσιν άλλήλων. Τα μεν σείγματα της παθητικής τριβάδος είνε όλως άσαφή, καθόσον και αυτη παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά του γυναικειου τύπου λίαν έκσημασμένα, ή τα της ενεργητικής ο-

μως τριβάδος είνε λίαν εύκοινή. Το βλέμμα αυτης είνε ζωηρόν και άγριον, ό μύσταξ και εν γένει αι τρίχες λίαν άνεπτυγμέναι, ή φωνή και οι τρόποι προδίδουσι τι το άνδρικόν και εν γένει ή καθόλου αυτης όψις παρουσιάζει τι το άρρενωπόν, αποτελεῖ εν άλλαις λέξεσι τον τύπον του άνδρογύνου. Αι τριβάδες έρωτεύονται έμμανως και δείκνυνται εις άκρον ζηλότυποι, εν τη έρωτικῇ αυτών παραφορῆ διαπράττουσι πράξεις, αιτινες καθιστώσι αυτας καταγελάστους, προκαλοῦσι σκάνδαλα και την επέμβασιν της αρχής. Αι γυναίκες αυται διαφθείρουσι τας ύπηρετριάς και τας ύφισταμένας αυτών, εισερχόμεναι δε εν ταις οικογενειαίς ως παιδαγωγοί παρασύρουσι εις την διαφθοράν και τα έμπιστευόμενα αυταις κορβασία. Μόνον εν ταις περιστάσει ταύταις τα κατορθώματα των τριβάδων περιέρχονται εις γνώσιν της αρχής. Μεταξύ των όλίγων παραδειγμάτων άτινα άναγράφονται εν ταις ιατροδικαστικαίς περιφήμοις κατέστη ή μητηρ εκείνη, περὶ ης γράφει ό Tardieu, και ήτις διεκόρευσε την έαυτης θυγατέρα ήλικίας 12 έτων, εισάγουσα τους δακτύλους έντός

του κόλπου και του άπειθισμένου, εξ ου επήλθον παντοειδεις κακώσεις των όργάνων αυτών.

Αυται είνε αι κυριώτεραι διανοητικαι άνωμαλίας των εκφύλων, αι δυνάμεναι να ενδιαφέρωσι τους νομικούς. Η γνώσις αυτών είνε άποραιτήτος ιδίως εις τους δικαστας, εις τους όποιους ό Νόμος διδει άπεριόριστον δικαίωμα εν τη έκτιμήσει της διανοητικης καταστάσεως, του κατηγορουμένου, καθόσον, περιέργως πως άφίεται εις την αντίληψιν του δικαστου μόνον ίνα κρίνη περί της διανοητικης διαταραχῆς του κατηγορουμένου και επιτρέψῃ ή μη την ύποβολήν αυτου εις ιατροδικαστικην εξέτασιν. Πάντες δε οι άσχαλούμενοι εις τα ποινολογικά όφείλουσι να έχωσιν άρτίαν ιατροδικαστικην μόρφωσιν ίνα μη ύπολαμβάνωσι ως παράφρονας εκείνους μόνον, ών ή διαταραχῆς των φρονών περιπίπτει εις την κοινήν αντίληψιν, άλλα άναγνωρίζωσι και τον παθολογικόν χαρακτήρα των πράξεων ατόμων τινών, άτινα, φαινομενικως τουλάχιστον, ουδέν παρουσιάζουσι το άνώμαλον.

ἀποδείξωον περί τῆς νομῆς τοῦ δάσου, ὁ Βουλευτὴς ἐσκέφθη, ὅτι ἐγώ, εὐθυδικῶν, ἐνδεχόμενον νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἀπονομήν τοῦ δικαίου ὑπὲρ τοῦ γαιοκτήμονος, πολιτικοῦ ἀντιπάλου του· οὕτω δὲ ἔχανε τὰς ψήφους τῆς κοινότητος. Τὴν εὐθυδικίαν μου ἐγίνωσκεν ἐκ πείρας· διότι πλὴν τῶν ἄλλων, πλέον ἢ ἄπαξ, ἐτιμώρησα αὐστηρότατα ὡς πταισματοδίκης τοὺς προσκομιζοντας ἀυστόλως ἐγγράφους συστάσεις πολιτευομένων περί ἀπαλλαγῆς τῶν ἐγκληματιῶν. Ἐνθυμουμαι μίαν τῶν πολλῶν βουλευτοῦ ἀξιούτους ν' ἀπαλλάξω τῆς κατηγορίας ἐπὶ ἀγροζήμια διάσημον ζωοκλέπτην, οὐτινος εἶχον ἀνὰ χεῖρας τρεῖς ἐκκρεμεῖς κατηγορίας ἐπὶ ζωοκλοπῇ πρὸς ἀνάκρισιν καὶ ἀνεζήτητον τὸν ζωοκλέπτην δι' ἐνταλαμάτων. Εἰσηγομένου λοιπὸν τοῦ κομματάρχιστου καὶ τῆς κοινότητος ὁ Βουλευτὴς με ἐξετόπισεν εἰς τὸ ἄλλο τῆς Ἑλλάδος ἄκρον δαπάναις τοῦ Δημοσίου, ἦτοι δραχ. 350.

Δὲν εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν νέαν μου θέσιν, ὅτε ἀκριβῶς τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μου μετετέθη ἐκεῖθεν, διότι ἡ τοποθέτησίς μου ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰσχυροῦ τῆς ἡμέρας. Ἐτοποθετήθη εἰς Στυμφαλίαν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῶ, διότι ὁ μικρὸς υἱός μου ὑπέστη κάταγμα τοῦ μηρικοῦ ὀστέου καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ μετενεχθῆ δι' ἡμίονου εἰς τὸ δεκάκωρον ἀπέχον ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ χωρίον Καλλιάνη. Ἡλθον κατ' ἀνάγκην εἰς Ἀθήνας ζητῶν μετὰθεσιν εἰς προσιτὸν διὰ τὴν κατάστασίν μου γραφεῖον. Οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας με ἐδέγοντο μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς παροχῆς ἀθεμίτων εὐκολιῶν εἰς τοὺς φίλους των. Ὁ ὑποστάς ἀδικιολογῆτως ἔσσεσθαι μετὰθεσῖς ἐντὸς δύο μηνῶν, ἐμόχθησα, ἐταλαιπωρήθη, ἐξηνητήθη ἐπὶ τρεῖς ὅλους μῆνας ζητῶν μετὰθεσιν εἰς παράλιον εἰρηνοδίκειον πρὸς μεταφορὰν τοῦ τέκνου μου. Μετετέθη ἐπὶ τέλους εἰς Ποτιδάριον συστηθεὶς μάλιστα, ἀγνοῶ πῶς, ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὡς χρηστὸς ὑπάλληλος. Ἐδῶξα τὸν Θεὸν εὐελπιστῶν, ὅτι ἀνεστάλη ἡ ταλαιπωρία μου, πλάνη! Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς μου λίαν πρῶτ', εἶδος τι ἀνθρώπου, ἀστοῦ, ἡ χωρικοῦ εἰσῆλθεν ἀριμάνειος εἰς τὸν οἶκόν μου λέγων: «εἶμαι ἀδελφός τοῦ βουλευτοῦ, θὰ παύσης τὸν ἐμμισθον κλητήρα, εἶνε ἀντίθετος μαζ' ἡμ' ἀποφέρης τὸ εἰρηνοδικεῖον εἰς τὸ σπῆτι μου...» ἠγανάκτησα, κατεπλάγη, ἀπηλίπισθη, ἀνέμενον ἐκ τοῦ λόγου τούτου μετὰθεσιν. Ἡ Βουλὴ ἐν τῷ μεταξῷ διελύθη· ἐπέκειντο ἐκλογαί· τὴν εἰκοστὴν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μου ἡμέραν ἔμαθον ὅτι μετετέθη· διατί νομίζετε; διότι ὁ ὑποψήφιος, (ὅχι τῶρα ὁ βουλευτὴς) ἔδει νὰ δείξῃ τὴν κομματικὴν ὑπεροχὴν του παρὰ τῆ Κυβερνήσεως, μεταθέτων τὸν Εἰρηνοδικὴν καὶ τὸν ἀστυνόμον. Ἐτοποθετήθη εἰς Κροκύλιον. Ἡ μεταφορὰ τῆς οικογενείας μου εἰς Κροκύλιον ἦτο ἀδύνατος ἐνεκεν τῆς δι' ἀποκρήμων ὁρέων καὶ δυσβάτων καὶ χιονοσκεπῶν ἀτραπῶν ἀναρριχίσεως. Ἐξήτησα ἀνάκλησιν τῆς μετὰθεσεως· ἦτο τοσοῦτον ἀδύνατος ἡ τῆ αἰτήσις μου μετὰθεσῖς, ὅσον εὐχεροστάτη ἡ τῆ αἰτήσις τοῦ βουλευτοῦ δαπάναις τοῦ Δημοσίου. Ἐπικειμένων ἐκλογῶν εἰς Ὑπουργὸς δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ μοὶ δώσῃ συστατικὴν δῆθεν διὰ τὸν ἀρμόδιον συναδέλφον του. Ἐτόλμησα νὰ ἐμφανισθῶ καὶ μάλιστα νὰ παραπονεθῶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν ὅστις μοὶ ἀπήντησε «μὰ δὲν ἐνόησες διατί μετετέθη;» (!!) Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐνόησα. Ὑπεσχέθη, ὅτι συνεπέα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ συναδέλφου του θὰ με μετὰθέσῃ· ἀλλὰ τοσοῦτον εἶχεν εἰλικρινείας ἡ σύστασις τοῦ ἐνὸς ὑπουργοῦ, ὅσον εἶχετο ἀληθείας ἡ ὑπόσχεσις τοῦ ἑτέρου. Οὐδεὶς ἔλεγεν ἀλήθειαν. Ἐπὶ μῆνας ἐξ δὲν εἰργάσθη πῶς, τὸ δὲ Δημοσίον ἐδαπάνησε ὑπὲρ τὰς 1500 δραχμάς δι' ἐμὲ καὶ πλείονας ἴσως διὰ τοὺς ἐκάστοτε διαδόχους μου, ἐνῶ τὰ πολλαπλᾶ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, τὰ ἀναθεθεμμένα τοῖς εἰρηνοδίκαις, ἔμενον ἐν μετεωρῷ, ἐὰν μὴ ἐν κινδύνῳ.

Εἴπωμεν νῦν καὶ τινὰ τῶν ἄλλων αἰτίων τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς μου ἀπομάκρυνσιν.

1) Δις μετέθη ποτὲ, ἀμοιβαίως ἐκτοπισθεὶς ὑπὸ συναδέλφου μου, ἐκ Σικιάθου εἰς Ἀγὰ καὶ τανάπαλιν. Ὁ συναδέλφος μου ἐκεῖνος ἔλαβεν δις ὀδοιπορικὰ δικαιώματα κατὰ 50 δρ. πλείονερον ἐμοῦ. Τὴν ἀπορίαν μου αὐτὴν ἐξεδήλωσα εἰς στενὸν φίλον τοῦ συναδέλφου. Τί ἀπάντησιν δὲ νομίζετε ἔλαβον; «τὰ σχετικὰ ἐγγράφα δέον νὰ λιπαίνωνται!»!

2) Κύριός τις, ἐντεταλμένος τὴν ἐξελεγεῖν τοῦ γραφεῖου μου, ἔκρινε καλὸν νὰ συμπεριλάβῃ τρεῖς φίλους ἵνα συγγευματίσωσιν εἰς τὸν πτωχόν μου οἶκον ὑποδείξας καὶ τὰ φραγτὰ ἕτινα ἔδει νὰ παραθέσω καὶ μετὰ τοῦτο ἀνευλαβῆ ἔδειξαν συμπεριφορὰν ἐν τῷ οικογενειακῷ μου ἀσύλῳ, δὲν ἐξηκρίβωσα ἂν ἐνεκεν τῆς ἐπηρεείας τοῦ οἴνου, ἡ ἐξ ἑλλείψεως ἀνατροφῆς.

3) Μοὶ κατελογίσθη ποτὲ σφάλμα, ὅτι διώρισα ὑπογραμματα ἐλλείποντος γραμματέως πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπείγουσης δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἀνιστρόφως δὲ μοὶ κατελογίσθη σφάλμα διότι δὲν διώρισα ὑπογραμματα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπείγουσης δικαστικῆς ὑπηρεσίας.

4) Ἐγνωμοδοτήσάν ποτε τῆ αἰτήσις μου οἱ ἀρμόδιοι ὅτι μετὰ τὸ εἰκοσήμερον ἀπὸ τῆς μετὰθεσεώς μου οὐδεμίαν δύναμιν νὰ ἐνεργήσω ἔγκυρον δικαστικὴν πράξιν. Ἀνιστρόφως με παρετήρησαν μετὰ τινὰ χρόνον οἱ αὐτοὶ ἀρμόδιοι ὡς ἀδαῆ ἐρωτήσαντα, ἐὰν μετὰ τὸ εἰκοσήμερον ἀπὸ τῆς μετὰθεσεώς μου δύναμαι νὰ ἐνεργήσω ἔγκυρος δικαστικὰς πράξεις με τὴν ἀπάντησιν ὅτι ὄφειλον νὰ γνωρίζω ὅτι καὶ μετὰ τὸ εἰκοσήμερον ἔγκυρος δύναμαι νὰ ἐνεργῶ δικαστικὰς πράξεις».

Ἐνεκεν λόγων οικογενειακῶν ἐζήτησα τῆ δαπάνῃ μου νὰ μετατεθῶ πλῆσιον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ τοῦτο προσέκρουε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Μετ' ὀλίγας ὅμως ἡμέρας μετετέθη εἰς τὸ ἀπώτατον τῆς Ἑλλάδος ἄκρον δαπάναις τοῦ Δημοσίου αἰτήσῃ βουλευτοῦ.

Ταῦτα ἐν τῷ παρόντι ἐκ τῶν προκαλεσάντων τὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἀπὸ τῆς θέσεώς μου. Ἰκανὰ ἵνα καταδείξωσι τὴν πολιτεῖαν ἄστοργον, τοὺς μὲν ἀδυνατόως χαρακτηρήσας κάμπουτους τοὺς δὲ ἰσχυροὺς ἐκτοπίζουσιν.

Ἐὰν τὰ ἐκτιθέμενα γίνωσιν ἀποδεκτὰ θέλουσι με ἐνθαρρύνει ὅπως ἐκθέσω καὶ γνώμας τινὰς καὶ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν εἰρηνοδικεακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν βελτιώσιν αὐτῆς, ἐρειδόμενα ἐπὶ τῆς πείρας τῆς ὀκταετοῦς ὑπηρεσίας μου.

Δέξασθε
Γ. Γκοῦμας
Τέως Εἰρηνοδίκης

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ. Καίτοι οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πρόκειται νὰ καταστῇ Νόμος ἐφ' ὅσον υἰοθετεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οὐχ ἦτιον φρονοῦμεν ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις,

Αἱ σπουδαιότεραι λεπτομέρειαι τοῦ ὑποβληθέντος χθὲς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης νομοσχεδίου περὶ παύσεως καὶ διορισμοῦ εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων εἶνε αἱ ἑξῆς:

- Ἄρθρον 1ον. Ἴνα διορισθῆ τις εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου δέον.
- α') Νὰ διατελῇ ἡ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν, ἐπιεξεταῖαν ἡ ἐπὶ δεκαετίαν εἶτε εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν εἶτε Ἀρεοπαγίτης, εἶτε ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.
- β') Νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
- γ') Νὰ μὴ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ ἕδρον ἐτος τῆς ἡλικίας του.
- § 2) Ἴνα διορισθῆ τις εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφεταῖς δέον:
- α') Νὰ διατελῇ ἡ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς διετίας ἢ ἐφέτης πρὸς ὀκταε-

τίας ἢ εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν πρὸ 10 ἐτῶν, ἐξ ὧν 3 ὡς ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν.

β') Νὰ μὴ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

γ') Νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

§ 3) Ἴνα διορισθῆ τις ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου δέον:

α') Νὰ διατελῇ τοῦλάχιστον πρὸ ἐξατίας ἢ ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν.

β') Νὰ συντρέξωσιν αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης § 2.

§ 4) Ἴνα διορισθῆ τις ἀντεισαγγελεὺς παρ' Ἐφεταῖς, δέον νὰ διατελῇ ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίας.

§ 5) Ἴνα διορισθῆ τις Εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίας δέον:

α') Νὰ διατελῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ πενταετίαν ἀντεισαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαίας. Κατ' ἐξαιρέσιν ἢ πενταετία μειοῦται εἰς διετίαν, ἀλλὰ μόνον εἰς πλήρωσιν κενῶν θέσεων εἰσαγγελέων, μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

β') Νὰ γνωμοδοτήσῃ κατὰ πλειψηφίαν ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ὑπὸ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ὑπὸ πάντων τῶν παρ' Ἐφεταῖς Εἰσαγγελέων, ἡ τοῦλάχιστον ὑπὸ τριῶν μόνον ἐκ τούτων συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ καὶ ἀποφαινομένη δι' ἐκθέσεως αὐτῆς ἡτιολογημένης Ἄρθρον. 3ον. Ἴνα διορισθῆ τις ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν δέον α') νὰ διατελῇ εἶτε πρωτοδικῆς ἐπὶ ἐν ἔτος, εἶτε εἰρηνοδικῆς κενημένος διπλωμα διδάκτορος τῆς Νομικῆς ἢ δικηγόρος παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ἐπὶ ἐπταετίαν, β') Νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ εικοστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος καὶ νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸ πεντηχοστὸν πέμπτον. γ')

Νὰ εἶνε σωματικῶς ἱκανὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰσαγγελεῶν καθήκοντων. δ') Νὰ μὴ ἐτιμωρήθῃ πειθαρχικῶς. ε') Νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐπὶ διαγωνισμῷ ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς. Οἱ πρωτοδίκαι, διορισθέντες τοιοῦτοι μετὰ διαγωνισμῶν, ἀπαλλάσσονται μόνον τῆς δοκιμασίας τοῦ ε' ἐδαφίου.

Ἄρθρον 4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν καὶ ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου: Καλυομένου δὲ ἐνὸς τῶν τριῶν τελευταίων μελῶν προσλαμβάνεται εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ἕτερος Ἀρεοπαγίτης.

Ἄρθρον 5 § 3. Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουσι πρὶν ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχμὰς ἑκατόν, ἐξ ὧν ἀποζημιοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύρ τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἐν τῇ θέσει ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδικαίας, μὴ ὑποσάφτες δὲ διαγωνισμῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, β' ἢ διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἐὰν ἔχωσι τὰ προσόντα τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 3 καὶ εὐδοκιμήσωσι εἰς τὸν πρῶτον διαγωνισμῶν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν προσέλθωσιν εἰς τὸν πρῶτον διαγωνισμῶν ἡ ἀποτύχησι κατ' αὐτὸν ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐν τινι διαγωνισμῷ ὑποψηφίος τινὸς ἀποτυχία δὲν ἀποκλείει αὐτὸν τὴν ἐν τῷ ἀμέσῳ ἐπομένῳ τοιοῦτῳ δοκιμασίαν ἄπαξ ἔτι.

Ἄρθρον 8. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὦσι διορισμένοι α') ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν πλείονες τῶν πέντε καὶ β') ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν πλείονας τῶν δέκα πέντε δι' ἅπαντα τὰ Πρωτοδικεῖα τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9ον. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν ἡ ἐπιτροπὴ, λαμβανούσα ὑπ' ὄψιν τὸ εὐδόκιμον ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ἐπισημηνομένην μὲρῶσιν, τὴν ἀμεμπτον διαγωγὴν καὶ τὴν ἱκανότητα ἐκάστου αὐτῶν.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ, ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΛΛΟΔΑΦΗΣ

Ἐν εἶδος φιλαλληλισμοῦ ἤρρισε νὰ ἐμπνέῃ τοὺς δικηγορικοὺς Σύλλογους τῆς Γερμανίας. Πρὸ τινων ἐτῶν ὁ ἐν Βερολίνῳ δικηγορικός Σύλλογος ἀπησχολήθη εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις μετὰ τὸ ζήτημα, ἂν ἦτο κοινωνικῶς ὠφέλιμος ἡ ὑπ' αὐτοῦ σύστασις γραφεῖου πληροφοριῶν ὑπὸ τοῦ ὁποῖου νὰ παρείχοντο ἀνευ τινὸς ἀμοιβῆς δικηγορικαὶ ἢ ἄλλαι σχετικαὶ μετὰ τὴν ἀπονομήν τοῦ δικαίου συμβουλαί. Ἡ ἀπόπειρα ὅμως ἐκείνη ἀπέτυχε, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως ὑπὸ τῆς πλειψηφίας.

Ἦδη ἀγγέλεται ἐκ Φραγκφούρτης, ὅτι ὁ ἐκεῖ δικηγορικός Σύλλογος ἐπέτρεψεν εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ νὰ ὀρίσωσιν ὥρας διὰ τοὺς ἀπόρους, πρὸς οὓς ἀνευ ἀμοιβῆς νὰ παρέχωσι πᾶσαν συμβουλήν.

Εὐνόητον ὅτι παρ' ἡμῶν περιττεύει τοιαύτη ἄδεια, λαμβανομένου μάλιστα

ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐπὶ ἀμοιβῇ παροχὴ συμβουλῶν ὑπὸ δικηγόρου δὲν κρίνεται ὑπὸ τινων προέδρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλεκτέος καὶ ὁ κ. I. Βελμιέζης, ὡς νόμιμος.

Σηθαρωτάτην ἀνακάλυψιν διὰ τὴν ἱατροδικαστικὴν ἀναγράφουσι τὰ νομικὰ περιοδικὰ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ ἐν Οὐτρέχτη καθηγητῆς τῆς κτηνιατρικῆς σχολῆς Lovan Itallie ἀνεῦρεν ἀσφαλεστάτην μέθοδον ἐπὶ τῇ βράσει τῆς ὁποίας δύναται νὰ διαγνώσῃ ἂν κηλὶς ἀίματος προέρχεται ἀπὸ σῶμα ἀνθρώπου ἢ ζῴου, ὁσονδήποτε παλαιὰ καὶ ἂν εἶνε ἡ κηλὶς. Τὸ πρόβλημα ἀπασχολεῖ ἀπὸ αἰῶνων τόσο τὴν χημείαν ὅσον καὶ τὴν ἱατροδικαστικὴν, ἡ δὲ χρησιμότης τῆς ἀνακαλύψεως εἶνε καταφανής.

Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγα περὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ κινήσεως κατὰ τῶν σχολαστικῶν διατάξεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαμαρτυρίαν τῶν συναλλαγματικῶν, κινήσεως ἧς τὴν ἀρχηγίαν ἔχει ἀναλάβει ὁ μέγας Dernburg. Ἦδη αἱ ἀξιώσεις τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἀπλοποιήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν κινδύνων ἐκ τῆς μὴ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ, ἀπεκρυσταλλώθησαν εἰς ὀρισμένους προτάσεις τὰς ἐξῆς, αἵτινες μελετῶνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων:

Τὸ περιεχόμενον τοῦ διαμαρτυρικοῦ νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατόν σύντομον, τὸσον μάλιστα ὥστε νὰ γράφηται ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς συναλλαγματικῆς. Ἀρμολιότητα πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ τούτου νὰ ἀποκτηθῶσι, πλὴν τῶν συμβολαιογράφων καὶ δικηγόρων, καὶ αὐτοὶ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι. Τὰ ἔξοδα νὰ ὑποβιβασθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον.

Δὲν ἀνούμεθα ὅτι καὶ ἡ συζήτησις περὶ τῶν μικρῶν καὶ αἱ προτάσεις ἐν γένει εἶνε ἀκατάληπτα δι' ἡμᾶς πράγματι.

Διὰ τὸ ἐπίκαιρον τοῦ πράγματος δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ἀναγράψωμεν, ὅτι εἰς τὸ Γερμανικὸν Reichstag ὑπεβλήθη νομοσχέδιον κατὰ τὸ ὅποιον, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς, ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων δικαιοῦται νὰ λάβῃ μάρκα εἰκοσι δι' ἐκάστην συνεδριάσιν, ἀντιθέτως δὲ ὑπόκειται εἰς ποινὴν τριάκοντα μαρκῶν δι' ἐκάστην ἀπουσίαν ἀπὸ συνεδριάσεως! Κατὰ ἕτερον λεπτομέρειαν τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, ὁ παραστάς κατὰ τὴν ἐγκορῆσιν τῆς συνεδριάσεως βουλευτῆς, δὲν εἶνε μὲν ὑπόχρεως νὰ παραμείνῃ ἐξακολουθητικῶς ἐν αὐτῇ ἀρχῆς μέχρι τέλους, δὲν δικαιοῦται ὅμως καὶ νὰ ἀπαίτησῃ τὴν ἄνω ἀμοιβήν, ἐν ἣ περιπτώσει ἐγένετο ψηφοφορία εἰς τὴν δὲν κρίνεται ψηφίσις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6166)1905 ἀποφάσεώς του κατὰστάτης ὀριστικῆς, τελεσιδικίου καὶ ἀμετακλήτου, ἐκήρυξε διαλελυμένον τὸν γάμον μεταξὺ τῆς Εὐτέρπης τὸ γένος Κιάρα συζύγου Γεωργίου Βαρωνάκη καὶ τοῦ Γεωργίου Βαρωνάκη γάμον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1906

Οἱ πληρεξούσιοι Δικηγόροι τῆς Εὐτέρπης Κιάρα τέως συζύγου Γ. Βαρωνάκη
Ἄγγελος Κ. Σταυρόπουλος
Σπύρος Κ. Σταυρόπουλος

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ὑπὸ **Βασιλείου Τ. Οικονομίδου**
Ἐκδόσις ἑκτῆ
Μετὰ πλείστον προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων
ὑπὸ **Μιχαὴλ Γ. Λεβᾶδῆ**
Ὑψηλοῦ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας
Ἐξεδόθη τόμος Α', τόμος Β', τεῦχος β'
Τύποις **Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ**